

i més, en general conceptuats, llevat el del doctor Cantó, que no resta acabat, tenen més d'aspecte crític que constructiu. I en l'aspecte primer, o sigui, el crític, coincideixen en les llurs apreciacions els Drs. Mestres i Puig, per tal que ambdós s'esforcen a posar de relleu el mal pas donat per l'Associació nacional d'Inspectors municipals de Sanitat en acceptar la comanda feta de R. O. d'estudiar i proposar una possible reglamentació de la conducta mèdica. I tant coincideixen els dos publicistes en blasmar l'inten d'estudiar i fer possible la reglamentació d'aquesta forma de contracte mèdic, tan onerosa fins avui per tots els companys rurals, que el primer es veu obligat a redactar una nota addicional al seu article, qualificant de *mannà caigut de les altures* tot el que depengui o vingui de l'Estat i pugui aconseguir l'estament, mitjançant un estudi serè i a propòsit del problema, fins a l'extrem d'estampar la vulgaríssima frasse "Dios nos coja confesados" i anunciant, encara que molt veladament, la seva no col·laboració personal a la Comissió nomenada de R. O., talment com si d'aquest sol fet n'haguessin de pervenir grans danys i greuges.

I per altra part, el Dr. Puig i Sais, a propòsit de fer algunes reflexions arran del problema de la previsió, amb motiu d'haver estat portada a la pràctica la "Previsión Médica Nacional", insereix també una "Última nota", en la qual àdhuc blasma l'intent de reglamentació oficial que es proposa fer l'estament mèdico-rural com a resultat de la publicació de la susdita R. O., fent el parangó de l'antiga faula de les *granotes que demanen Rei* i ressaltant força despectivament el Cos de Metges Titulars que l'anomena de "Directors Municipals de Sanitat", o cosa per l'istil, acabant el paràgraf predient la militarització i aquarterament dels metges.

Parlem-ne, ben clar i català, Drs. Mestres i Puig i Sais, d'aquests problemes de classe, no sigui cas que tinguem de retreure, sobretot al doctor Puig, el que vaig haver de dir al President del Col·legi Oficial en certa ocasió que em féu retret de la nostra Associació d'Inspectors Municipals que s'introduïa en les tasques de l'Associació oficial, o sigui, que si la collectivitat oficial s'hagués preocupat, poc o molt, de les qüestions i interessos que afecten als metges rurals, aquests no haurien fet mans i mànegues per tal

de cercar en l'Associació l'assoliment de les seves reivindicacions socials i de classe. És que no s'han donat compte fins avui, els Drs. Mestres i Puig, que la nostra Associació nacional està fundada d'ençà de l'any 1925? És, per altra part, que els dits companys no veuen agreujar-se la situació del metge forà, aparedat entre la vetusta conducta mèdica i el caciquisme rural? Tampoc no s'han adonat els companys alludits que la plètor professional, a més de castigar la normalitat de l'exercici professional en les grans ciutats, ha repercutit ja d'una faisó alarmant en els medis forans?

I en altre ordre de consideracions, posem els peus plans davant els problemes totals que afecten a l'estament. Els metges de ciutat, com els de la ruralia, hem de fer-nos càrrec que la nostra, àdhuc ferma, Associació professional que hem anomenat Sindicat de Metges de Catalunya, no pot resoldre integralment la qüestió de la delimitació de partits mèdics, així com tampoc pot donar solucions efectives al problema de la iguala mèdica. En canvi, podem intentar la solució pràctica d'ambdues qüestions, estudiant pregonament l'organització, reglamentació, constitució i funcions d'un futur organisme mixte encarregat de sentar els fonaments i desenrotllament dels principis bàsics on recolza les solucions que s'hagin de donar a ambdós vitals problemes mèdics.

Sentada, doncs, fonamentalment aquesta idea, en evident contradicció amb les tesis sostingudes pels companys Mestres, Cantó i Puig, obrim polèmica en les columnes d'aquest BUTLLETÍ per intentar, sense renyines ni actituds passionals, la resolució d'aquestes importants qüestions. Els meus alludits companys tenen, doncs, la iniciativa en la present discussió.

Granollers.

Nota del Consell.—En aquesta Secció de Tribuna lliure poden ésser exposades les opinions que lleialment el Dr. Canal defensa, i àdhuc mantenir la polèmica que sembla començar el doctor Canal amb el seu article. Per la nostra part, no hem de fer-hi cap consideració ni entrar en el fons de la qüestió debatuda.

Ens interessa fer constar únicament unes aclaracions que afecten a la posició del Consell, que